

ՄԱՏԵՆԱՇԱՐ «ՄԱՍԻՍ», ԹԻԻ 4

ԹԱՆԿԱԳԻՆ ՀԱՄԲՈՅՐ

ԿԱՏԱԿԵՐԳՈՒԹԻՒՆ 1 ԱՐԱՐ

Թարգմ. Գ. ԱՐԱՔՍԵԱՆ

1934

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ -ՄԱՍԻՍ.

ՍՈՑԻԱ

891.71

Р - 22

06 AUG 20

25 NOV 201

ՄԱՏԵՆԱՇԱՐ «ՄԱՍԻՍ» ԹԻԻ 4

ԹԱՆԿԱԳԻՆ ՀԱՄԲՈՅՐ

ԿԱՏԱԿԵՐԳՈՒԹԻՒՆ 1 ԱՐՍՐ

Թարգմ. Պ. ԱՐԱՔՍԵԱՆ

ՍՈՑԻԱ.
ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ «ՄԱՍԻՍ»
1934

ԳՈՐԾՈՂ ԱՆՁԻՆՔ

ԱՆԴՐԷՅ ՄԻԽԱՅԻԼՈՎԻՉ ՈՒՏՕԶԿԻՆ, ծառայում է
նշանաւոր բանկում:

ՄԱՐԻԱ ՊԵՏՐՕՎՆԱ, նորա կինը:

ԻՎԱՆ ԻՎԱՆՈՎ ԲԻՐԻԻԼԿԻՆ, մասնաւոր բանկի կա-
ռավարի՝ մեծ դիրք ունեցող անձնաւորութիւն է:

ՆԱՍՏԻԱ, Ուսուցիչներին աղախինը:

Գործողութիւնը կատարում է ամառը Ուսուցիչն-
ների ամառանոցում:

2968-2010

— 3 —

Բեմը ներկայացնում է մի սեփեակ ամառանոցում:
Այ, ձախ եւ մեջեղի դուներ. խորհում պատուհան, աչ
ծաղիկներ, ձախ սեղան. կարասիք ամառնային:

ՏԵՍԻԼ 1.

ՈՒՏՕԶ.— (բեմի յետեւից). Նաստիա՛, Նաստիա՛,
ո՞ւր էք կորել, ո՞ւր էք կորել, ո՞ւր էք կորել,
Նաստիա՛, Նաստիա՛. վերցրէք իրերը, Նաստիա՛:
(Ներս քնկնելով). ոչ ոք չկայ, բոլորը սատկել են:
Նաստիա՛. Ում առի իրերը. Նաստիա՛. սա անսա-
նելի է. (վայր է ձգում ձեռքից արկղները): Կոկորդո-
տաքուէք. Նաստիա՛. (զանգահարում է). Նաստիա՛.
(վերացնում է երկրորդ զանգը եւ երկուսով զանգահա-
րում). Նաստիա՛, լեզուս պատուէրի՛. (զանգահարում
է ականջի դեմ):

ՏԵՍԻԼ 2.

ՈՒՏՕԶԿԻՆ ԵՒ ՆԱՍՏԻԱ

ՆԱՍՏԻԱ.— Ահ, դուք արդէն բարեհաճել էք
վերադառնալ, պարոն:

ՈՒՏՕԶ.— Վերադարձել եմ, վաղուց վերադարձել
եմ. ամբողջ մի ժամ է ձեզ եմ կանչում, կոկորդո-
տաքուէք, լեզուս պատուէրի:

ՆԱՍՏԻԱ.— Այդ ինչո՞ւ պարոն, ինչո՞ւ էիք
դուռւմ, ես ահա այստեղ դռներին յետեւն էի:

ՈՒՏՕԶ.— Ասացէք խնդրեմ. մեղաւորը դար-
ձեալ ես եմ. հասկացիր, երկու զանգ եմ փչրել,
ձայնս եմ կարգրել... վերցրու իրերը:

ՆԱՍՏԻԱ.— Տեսէք, տեսէք ինչպէս է թափել
և յետոյ ինձանից պիտի պահանջեն, ո՞վ է մեղա-
ւորը, ի հարկէ պարոն:

ՈՒՏՕԶ. — Խնդրեմ թողնէք ձեր փիլիսոփայութիւնը, ուժի չան նման յողմել եմ. (ընկնում է այս եւ այն կողմը):

ՆԱՍՏԻԱ. — Եթէ յողմել էք ուրեմն նստեցէք, ապա թէ ոչ վազում էք և գոռում կարծես հրդեհ է պատահել:

ՈՒՏՕԶ. — Խնդրեմ թողնէք ձեր նկատողութիւնները... (նստում է). Ուժի, ինչ քաղցած եմ, ինչ քաղցած: Որտե՞ղ է տիրուհին:

ՆԱՍՏԻԱ. — Գնացել են երաժշտութիւն լսելու,

ՈՒՏՕԶ. — Ինչպէ՞ս թէ երաժշտութիւն, ի՞նչ երաժշտութիւն:

ՆԱՍՏԻԱ. — Այսօր այգում երաժշտութիւնը նուազում է և ամբողջ այգին լուսաւորուած է. արդէն երկու ժամ է ինչ երաժշտութիւնը նուազում է: Այնքան բազմութիւն է որ ասեղ գցելու տեղ չկայ:

ՈՒՏՕԶ. — Այդ էր պակաս. ես չան նման քաղցած եմ, իսկ կինս գնացել է երաժշտութիւն լսելու: Տուր ինձ ճաշել:

ՆԱՍՏԻԱ. — Առանց տիկնոջ:

ՈՒՏՕԶ. — Քո դորձը չէ:

ՆԱՍՏԻԱ. — Առանց տիկնոջ:

ՈՒՏՕԶ. — Տուր ինձ ճաշ:

ՆԱՍՏԻԱ. — Այդ անկարելի է:

ՈՒՏՕԶ. — Ի՞նչ:

ՆԱՍՏԻԱ. — Ի հարկէ, այդ ինչպէս առանց տիկնոջ: Տիկինը գնացել է երաժշտութիւն լսելու իսկ դուք ուզում էք ճաշել:

ՈՒՏՕԶ. — Բայց չէ՞ որ ես քաղցած եմ, հասկանո՞ւմ ես դու վերջապէս, ես քաղցած եմ:

ՆԱՍՏԻԱ. — Դուք պարոն, աւելի լաւ կ'անէք եթէ ինքներդ գնայիք երաժշտութիւն լսելու:

ՈՒՏՕԶ. — Այդ ի՞նչ, դու ցնդել ես ի՞նչ է, կամ մի գուցէ չողմ է ազդել ուղեղիդ. — ես քաղցած եմ, ուտել եմ ուզում, ոչ թէ երաժշտութիւն, հասկացար վերջապէս թէ ո՞չ:

ՆԱՍՏԻԱ. — Ի՞նչ կայ այստեղ չհասկանալու, չատ պարզ է. — ճամարիտ, պարոն, աւելի լաւ է գնաք այգի: Գնացէք, գնացէք պարոն:

ՈՒՏՕԶ. — (Վերցնում է գլխարկը եւ փայտը). Ես այսօր կը խելագարուեմ. — լաւ, չատ լաւ, ես կ'երթամ այգի երաժշտութիւն լսելու, բայց եթէ կէս ժամից յետոյ ճաշը պատրաստ չլինի այնպիսի երաժշտութիւն կը սարքեմ ձեր գլխին որ բոլորդ էլ գոհ լինէք:

ՆԱՍՏԻԱ. — Լաւ, լաւ պարոն, գնացէք, գնացէք:

ՈՒՏՕԶ. — Բաւական է, առանց այլեւայլի... այդ էր պակաս — վստահում է: (գնում է եւ ապա վերադառնում): Դուք, Նաստիա, ձեզ չատ էք թոյլ տալիս. դուք չպէտք է մոռանաք որ ես ձեր պարոնը եմ, ձեր պարոնը այսինքն տիկնոջ ամուսինը, որը իմ կինս է, հասկանում էք, իմ կինս, իսկ ես նորա ամուսինը:

ՆԱՍՏԻԱ. — (բացալով դռները). Համեցէք պարոն:

ՈՒՏՕԶ. — Ա՜, լեզուդ կարճացրի՛ր: (Գնում է):

ՏԵՍԻԼ 3.

ՆԱՍՏԻԱՆ ՄԻԱՅՆԱԿ

ՆԱՍՏԻԱ. — Առայէք խնդրեմ ինչպէս է առաջացել, կարծես պատերազմի դաշտում լինի: Այդ է ես էլ վախեցայ, ինչպէս չէ. (ձայրելով). «Նաստիա ես ձեր պարոնն եմ, տիկնոջ ամուսինը, որ իմ կի-

նրա է»... խա՛, խա՛, խա՛, խա՛... և ո՞րտեղի պա-
րոն է, մի ինչ որ գրասենեակում երեսուն և հինգ
բուբլի ոսճիկ է ստանում.— այդ ինչ պարոն է.—
եթէ տիկինը չլինէր, դու պարոն, հաւաքունում
կ'ապրէիր և ոչ թէ ամառանոցում: (Նայում է պա-
սուհանից)։ Գնաց, տեսէ՛ք, տեսէ՛ք, ինչպէ՛ս է տա-
քացած գնում... իսկ այստեղ պատուհանի մօտ ինչ
լաւ է և ինչ անոյշ հօտ է բուրում. ամբողջ կեան-
քըս այսեղ կը նստէի, և զանազան բոժաններ կը
կարդայի... Ախ, ինչ, լաւ է:

ՏԵՍԻԼ 4.

ՆԱՍՏԻԱ, ԵՒ ԲԻՐԻԻԼԿԻԻՆ,

ԲԻՐԻԻԼ. — (պասուհանից)։ Ճուտիկս, ախ դու
իմ ճուտի՛կս, թոչնա՛կս:

ՆԱՍՏԻԱ. — Այս ի՞նչ կապիկ է:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ի՞նչ, վախեցաք, իմ ճուտիկս:
Միք վախենալ այդ ես եմ: (անհեշտանում է):

ՆԱՍՏԻԱ. — (պասուհանի մօտ), Ի՞նչ էք կամե-
նում: Տանը ոչ ոք չկայ:

Ի՞նչոքը գնացել են... հեռացէ՛ք:

ԲԻՐԻԻԼ. — (մտնում է, ձեռքին ցիլինդր եւ անձրե-
ւանոց: Սպիտակ զգեստով)։ ճուտիկս, ախ դու իմ
ճուտի՛կս, ինչ կրակոտն է, ինչ կարծ... իսկ աչ-
քերը, ո՛ւլֆ, ո՛ւլֆ, ո՛ւլֆ, չանթեր է արձակում...:

ՆԱՍՏԻԱ. — Տանը ոչ ոք չկայ, տիկինը և պա-
րոնը գնացել են, մնաք բարեաւ:

ԲԻՐԻԻԼ. — Գնացել են երաժշտութիւն լսելու:
Շատ լաւ, ես շատ եմ սիրում երաժշտութիւնը:

ՆԱՍՏԻԱ. — Եթէ սիրում էք, ուրեմն դուք ևս
գնացէ՛ք. մնաք բարեաւ:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ոչինչ, ես այստեղ էլ կը լսեմ: Իսկ
դու իմ թմբկիկս, միք լինի դէպի ինձ այդքան

խիստ: Միք դուրս անիլ ինձ պառուիս, ես բարի
եմ... դուք ինձ փաղաքչեցէ՛ք, փայփայեցէ՛ք... ես
փայփայանք սիրում եմ...

ՆԱՍՏԻԱ. — Փայփայանք սիրում էք, բայց
տեսէ՛ք յանկարծ տիրուհին կը գայ և մեր երկուսի
բանն էլ վատ կը լինի: Մնաք բարեաւ գնացէ՛ք,
գնացէ՛ք:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ախ դու փիս, ես քեզանից փաղա-
քչանք եմ խնդրում, իսկ դու... «գնացէ՛ք, գընա-
ցէ՛ք»:

ՆԱՍՏԻԱ. — Գնացէ՛ք պարոն, Աստուած վկայ
տիկինը կը գայ և խայտառակութիւն կը լինի: Ու-
րիշների ամառանոցում չի կարելի ման գալ...
գնացէ՛ք:

ԲԻՐԻԻԼ. — Սուս, ո՛ւլֆ, չարածճի, ես քեզա-
նից փաղաքչանք եմ խնդրում՝ իսկ դուք «գնա-
ցէ՛ք և գնացէ՛ք»... ճուտիկս, հոգեակս, մի համբ...
միայն մի համբոյր: Միայն (բռնում է նորա):

ՆԱՍՏԻԱ. — Թողէ՛ք, պարոն, ճշմարիտ կը խայ-
տառակուենք:

ԲԻՐԻԻԼ. — Դէ դէ դէ, բաւական է չարածճի...
եւ փաղաքչանք եմ ուզում, իսկ սա դուրս է ա-
նում: (բռնեց եւ համբուրեց) ճուտիկս մի համբոյր:
(բեմի յետեւից լուում է Մարիա Պաւլովնայի ձայնը):
Նաստիա՛, Նաստիա՛: Ուր ես կորել, սեղանը պա-
տրաստիր, հիւրեր են գալիս:

ՆԱՍՏԻԱ. — Գնացէ՛ք պարոն, տիկինը գալիս է
խայտառակութիւն կը լինի:

ԲԻՐԻԻԼ. — Տիկինը, ախ սատանան տանի՛:
Ո՛ւր է գլխարկս, ճուտիկս, ո՛ւր է գլխարկս:

ՆԱՍՏԻԱ. — Ո՛ւր էք դրել:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ես ինչ գիտեմ, ինքդ ես թագը-
րել...

ՆԱՍՏԻԱ. — Գնացէք, զնացէք, աիկինը գալիս է, խայտառակութիւն կը լինի:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ինչ ես ինձ վախեցնում... ես աճապարեմ կը մանեմ: (զնում է ձախ):

ՆԱՍՏԻԱ. — Այդ սօւր էք գնում, սօւր էք զընում, այդ աիկնոջ ննջարանն է:

ԲԻՐԻԻԼ. — Մի վախացնիլ ինձ, ես կը մանեմ աշտակ. (զնաց):

ՏԵՍԻԼ 5.

ՆՈՅՆՔ ԵՒ ՄԱՐԻԱ ՊԱՎԼՈՎՆԱ

ՆԱՍՏԻԱ. (զոգնեցի մօտ). Բռնուեցանք:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. Նաստիա, այդ սօւր ես կորեկ, սեղանը պատրաստիր, դիր ինքնաեռը, մենք այսօր հիւրեր ունենք. մօտ բեր քաղցրուէնիքը և պէտք է սեղանի վրայ դարձեալ ուրիշ բաներ գնելու:

ՆԱՍՏԻԱ. — Շատ բարի. (կողմը): Այո բոլորիս, խայտառակութիւն կը լինի: Շատ բարի... բըռնուեցանք:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Այդ ինչ է պատահել քեզ, Նաստիա, դու բոլորովին դուռնա ես:

ՆԱՍՏԻԱ. — Ես... ես ճշմարիտ ոչինչ... ճշմարիտ ես մեղաւոր չեմ... մեղաւոր չեմ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Նաստիա, դու ամանեղէն ես կոտորել, խոստովանիր կոտորել ես... աչքերիցդ երևում է որ կոտորել ես:

ՆԱՍՏԻԱ. — Ճշմարիտ, աիկին, ես մեղաւոր չեմ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Հէնց այդպէս է — կոտորել ես. իմ տոււիտի դաւաթը հօբեղբօրս ընծան... թանկագին դաւաթը... այդ սարսափելի է... (բաց է անում ննջարանի դռները եւ տեսնում է բիրիւկիներ): Ա՛խ, սօ՛վ է այնտե՛ղ, գողե՛ր... Օգնեցէք...

ՆԱՍՏԻԱ. — Այ քեզ խայտառակութիւն:

ԲԻՐԻԻԼ. — (մտնելով). — Հանգստացէք, այդ ես եմ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ո՞վ էք դուք: Ինչո՞ւ համար էք իմ ննջարանում:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ես ճշմարիտ... ես ոչինչ... ես միայն անցնում էի:

ՆԱՍՏԻԱ. — Ճշմարիտ ես մեղաւոր չեմ:

ԲԻՐԻԻԼ. — Եւ ոչ էլ ես:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Նաստիա, սօ՛վ է սա՛:

ՆԱՍՏԻԱ. — Ներեցէ՛ք աիկին, ճշմարիտ ես մեղաւոր չեմ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Նաստիա՛, սօ՛վ է սա՞:

ԲԻՐԻԻԼ. — (Նաստիային զանգագն նշանակելով անուն):

ՆԱՍՏԻԱ. — Սա... սա... սա իմ նշանածն է:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Նշանածը,

ԲԻՐԻԻԼ. — (կողմը). Մորթեց անիծեալը:

ՆԱՍՏԻԱ. — Ազնիւ խօսք... իմ նշանածն է: Դուք որ գնացիք երաժշտութիւն լսելու, ա՛հ Սիմիոն Իվանովիչն էլ եկաւ աշտակ. ես ասում է ձեր պարոններ ժօտ եմ եկել, ես ասում է կամենում եմ որ բոլորը իմանան թէ ես բոսօրինի նշանածդ եմ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ուրեմն դուք Նաստիայի նշանածն է՞ք:

ԲԻՐԻԻԼ. — Այսինքն... ես մի կողմից: (կողմը): Այ յիմար դըռնի՛ւն:

ՆԱՍՏԻԱ. — Դէ՛ լաւ Սիմիոն Իվանիչ, միք քաջուրի: Սօքա տօնաց այն էլ վշտացած են... ես մերժեցի:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Նա ձեզ մերժե՞լ է:

ԲԻՐԻԻԼ. — Մերժե՛լ է: Այո մերժե՛լ է՝ ես

խնդրեցի իսկ նա մերժեց, ես... (հագում է). առաջին անգամն եմ այսպիսի յիմար դրուժեալն մէջ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Լաւ, լաւ, ես ձեզ կը հաշտեցնեմ: Ես չառ ուրախ եմ որ Նաստիայի նշանածը պատկառելի մարդ է և ոչ թէ երեսայ. նա ձեզ հետ երջանիկ կը լինի:

ՆԱՍՏԻԱ. — Ուրեմն, տիկին, մեզ դուք ներում էք:

ԲԻՐԻԻԼ. — (կողմը), Նա տեսւմ է «մեզ». այդ սարսափելի է:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ներում եմ և ինքս կը պատկեմ ձեզ: Սորա դէմքը ինձ դուր է գալիս: — (նորան) դու չես խմու՞մ:

ԲԻՐԻԻԼ. — (ապեամ). Այսինքն այդ ի՞նչպէս:

ՆԱՍՏԻԱ. — Ինչ էք տեսւմ, տիկին, սա ամեն նեւր՛ն:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Եւ չառ լաւ ես անում, այժմ այդ ծառաների մէջ հաղւապիւս բան է:

ՆԱՍՏԻԱ. — Այո, տիկին, սա ամենեւին չի խմում... բռնորովին:

ԲԻՐԻԻԼ. — (ապեամ). Ինձ հետ դուռով է խօսում:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Շատ ուրախ եմ, ես մինչեւ անգամ սորան կը թողնեմ մեզ մօտ: Մեզ վաղուց պէտք էր մի կրթուած ծառայ: Ահա ինչ, Սիմիօն, առաջին ծառայութեան համար օգնիր այսօր Նաստիային... դիր ինքնահոգ, պատրաստիր սեղանը:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ի՞նչ... ինքնահոգ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Այո... քեզ սովորեցնելու կարիք չկայ: Դու երեւի ծառայել ես բարձր ընտանիքներում: Ո՞ւր մօտ ես ծառայել:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ե՞ս, ո՞ւր մօտ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Դու... ինչ պէտքն ես...

ԲԻՐԻԻԼ. — Ես ոչ ոքի մօտ չեմ ծառայել, ես...

ՆԱՍՏԻԱ. — Սիմիօն Իվանիչ, ինչո՞ւ էք չփութւում: Սա, տիկին, ժողովարանումն է ծառայել... անդ լիակաւն ժողովարանում:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ա՛յ, չառ գեղեցիկ: Այդ լաւ հիմնարկութիւն է: Դէ, իսկ այժմ դնացէք և ձեր դորժը կատարեցէք... ախ, այո, Նաստիա, աւեր սորան պարոնի հին ֆրակը: Դու Սիմիօն այսօր կը ծառայես մեզ ֆրակով... մենք հերեր ունինք... Նաստիա, աւեր սորան նմանապէս և սպիտակ ձեռնոցները... պարոնի թղթարկղի մէջն է... այժմ դնա, Նաստիան քեզ բոլորը ցոյց կը տայ:

ԲԻՐԻԻԼ. — (կողմը) Ես պատրաստ եմ գետինը մանել:

ՆԱՍՏԻԱ. — Դէ Սիմիօն Իվանիչ գնացէք:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ո՛ւր: Ինչո՞ւ համար:

ՆԱՍՏԻԱ. — Խոհանոց. ինքնահոգը գնելու... դէ չարժուեցէք...

ԲԻՐԻԻԼ. — Դնում եմ... (կողմը). կը փախչեմ, անպատճառ կը փախչեմ... (զնում է աջ):

ՏԵՍԻԼ 6.

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — (միայնակ) Ախ ինչպէս ուրախ եմ Նաստիայի փոխարէն. նորա դէմքը ինձ չառ է դուր գալիս, այնպէս համեստ է, այնպէս բարի, իսկ գլխաւորն է պատկառելի մարդ է. գիտէ ծառայել և ծառայել է Անգլիական ժողովարանում:

ՏԵՍԻԼ 7.

ՄԱՐԻԱ ՊԱՎ. ԵՒ ՌԻՏՕԶԿԻՆ

ՌԻՏՕԶ. — (մտնելով) Դու արդէն տանն ե՞ս, իսկ ես քեզ այդումն էի փնտրում. մեզ մօտ հիւրեր են գալիս. Պերեպոլկինը իւր կնոջ հետ և Կուրոչկինը, դու կարգադրել ե՞ս:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Հանգիստ եղէք խնդրեմ, այդ ձեր գործը չէ. բոլորը պատրաստ կը լինի առանց ձեր օգնութեան: Այս այս, նախազգուշացնում եմ ձեզ, մեզ այսօր կը ծառայէ նոր ծառան:

ՈՒՏՕԶ. — Ծառայ. այդ ի՞նչ նորութիւն է:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Խնդրեմ առանց յանդիմանութեան, նա Նաաթիայի նշանածն է: Ես նորան վերցրի մեզ մօտ և նա այսօրուայ հիւրերին կը ծառայէ:

ՈՒՏՕԶ. — Ա՛յդ է պակաս, նոր ծախսեր:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ձեր ոռճիկից չէ, ձեր ստացած 35 բուբլին մի նոր գլխարկի գին է միայն:

ՈՒՏՕԶ. — Ես կարծեմ մեղաւոր չեմ որ ստանում եմ 35 բուբլի:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ոչ, մեղաւոր էք: Դուք չէիք կամենում խոնարհութիւն ցոյց տալ ձեր Մեծաւորին: Մարդկանց հետ չէք իմանում վարուել: Ինչո՞ւ մինչեւ այժմ դուք չէք ծանօթացրել ինձ ձեր կառավարչի հետ. ինչո՞ւ դուք նորան մեզ մօտ չէք հրաւիրում, ինչո՞ւ:

ՈՒՏՕԶ. — Որովհետեւ Իվան Իվանիչը ոչ մի տեղ չէ լինում: Բիրիւկինը խորչում է հասարակութիւնից և ծանօթութիւնից:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Դատարկ բան է. այդ նշանակութիւն չունի: Այս բոպէիս կը գրեմ մի հրաւեր Բիրիւկինին և կ'ուղարկեմ Սիմիօնի ձեռքով, իսկ դուք գնացէ՛ք քաղցրաւենիքի յետեւից, գտնէ՛ մի բանով պէտքական եղէք:

ՈՒՏՕԶ. — Քս կարծիքով ուրեմն ես երբեք և ոչ մի բանի պէտք չեմ, դու ինձ ստորնացնում ես միայն այն պատճառով որ ես 35 բուբլի եմ ստանում... այդ լաւ չէ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ինչպէ՞ս...

ՈՒՏՕԶ. — Գնում եմ, գնում... ի՞նչ տեսակ քաղցրաւենիք գնեմ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Կեռաս:

ՈՒՏՕԶ. — Կարիզներո՞վ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Յիմար:

ՈՒՏՕԶ. — Ես լուր եմ այն պատճառով որ 35 բուբլի եմ ստանում:

ՏԵՍԻԼ 8.

ՄԱՐԻԱ ՊԱՎ. (ԱՌԱՆՁԻՆ)

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Կը գրեմ Բիրիւկինին մի հրաւիրատու, թող տեսնէ մենք ինչպէ՞ս ենք ապրում և հաւատացած եմ որ ընթրիքից յետոյ նա կ'աւելացնէ ամուսնուս ոռճիկը:

ՏԵՍԻԼ 9.

ՄԱՐԻԱ ՊԱՎ. ԵՒ ԲԻՐԻԿԻՆ

ԲԻՐԻԿԻՆ. — Ոչ մի հնարք չկայ փախչելու, այն անպիտան աղջիկը հանեց վրայիցս զգեստս, հագրեց ուժով ֆրակը և ոչինչ չէ ուզում լսել: Երեք բուբլին չվերցրեց, բայց կը փախչեմ, անպատճառ կը փախչեմ...

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ա՛, դու արդէն պատրաստ ե՛ս. — Թող մի նայեմ լա՞ւ է նստած:

ԲԻՐԻԿԻՆ. — Նստած է: (Կողմը) Կողքերքը կը փչրէի:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Սակայն Սիմիօն չտապեցէք, պէտք է սեղանը պատրաստել... զիր ա՛նա այստեղ, իսկ ծաղիկները, այնտեղ:

ԲԻՐԻԿԻՆ. — Որտե՞ղ, ինչո՞ւ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Պատշգամբը. իսկ սեղանը այստեղ:

ԲԻՐԻԿԻՆ. — Որտե՞ղ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ախ ինչ ապուշն է: Այստեղ, դէ
չարժուեցէք, դուք ուղղակի փախաւ էք:

ԲԻՐԻԻԼ. — Փալաս. (կողմը): Ես չգիտեմ ճշ-
մարիտ ինչ անեմ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Է, ինչ էք բերանդ բաց արել և
կանգնել փայտի կտորի նման — վերցրէք ծաղիկնե-
րը:

ԲԻՐԻԻԼ. — (վերցնում եւ վայր ե ձգում ծաղիկ-
ներից մեկը): Յո՛ւ, ստատանան տա՛նի:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Այդ ի՞նչ արիք, ի՞նչ արիք իմ
սիրած ծաղիկը. այդ անտանելի է, անտանելի . .
ինչո՞ւ էք այդպէս բռնել. դրէք յատակի վրայ:

ԲԻՐԻԻԼ. — (Վայր ձգելով բոլոր ծաղիկները):
Թի՛ւ գետինը մանէք:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Սիմիօն Դուք խելագարուել էք:
Այդ ի՞նչ արիք: Լիրբ, գնացէք վերցրէք աւելը և
մաքրեցէք այստեղ. պատրաստեցէք սեղանը, ժո-
ղովեցէք յատակից կտորտանքը և հող. . . Ոչ դուք
ինչպէս երեւում է բացի ժողովարանից ոչ մի տեղ
չէք ծառայել:

ԲԻՐԻԻԼ. — Մի՞թէ ես ասել եմ որ ծառայել եմ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Լսեցէ՛ք. Նաստիա՛, Նաստիա՛:

ՏԵՍԻԼ 10

ՆԱՅՆԵՐ ԵՒ ՆԱՍՏԻԱ

ՆԱՍՏԻԱ. — Ի՞նչ կը հրամայէք:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Վերցրէք նամակը և ուղարկե-
ցէք Իվան Իվանովիչ Բիրիւկինի մօտ. . . չուտով:

ԲԻՐԻԻԼ. — (ապեամ). Ի՞նչ, ի՞նչպէս:

ՆԱՍՏԻԱ. — Շատ բարի. (Բիրիւկ.): Սիմիօն Ի-
վանիչ նայեցէք խոհանոցին (զնում է):

ՏԵՍԻԼ 11

ՄԱՐ. ՊԱՎ. ԵՒ ԲԻՐԻԻԼ.

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Յու, ստատիկ չոգել եմ, գնամ
դոնէ պուգրա ցանեմ երեսիս (զնում է):

ՏԵՍԻԼ 12

ԲԻՐԻԻԼ. ԱՌԱՆՁԻՆ

ԲԻՐԻԻԼ. — Ի՞նչ նամակ: Ոչինչ չեմ հասկա-
նում, Մի միջոց կայ միայն. . . փախչել, փախչել,
լինի այդ ֆրակով բայց փախչել (ուզում է զնալ):

ՏԵՍԻԼ 13

ԲԻՐԻԻԼ. ԵՒ ՈՒՏՕԶԻՆ (եղղրաւեցիքով)

ՈՒՏՕԶ. — Ահա քաղցրուեսիքը: Ախ ո՞ւմ եմ
տեսնում:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ուտօչկին:

ՈՒՏՕԶ. — Իվանիչ Իվանիչ:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ես. . . ես. . . ես դուք. . . դուք. . .

ՈՒՏՕԶ. — Դուք. . . դուք. . . ես. . . ես. . .

ԲԻՐԻԻԼ. — (Շփոթուած). Անցնում էի փողո-
ցով. . . իմացայ որ դուք էք. կարծում էի որ ես
եմ. . . դուքս է գալիս որ դուք էք. (կողմը): Ո՛ւՖ.
քրաինք թափեց վրաս:

ՈՒՏՕԶ. — Ախ Իվան Իվանիչ, որքան ուրախ
եմ որ եկել էք մեզ մօտ, ի դէպս մենք այսօր փաք-
րիկ երեկոյթ ունենք. մեզ մօտ հիւրեր են լինե-
լու, մենք ձեզ համար վիճա կը ստաքենք. . . իսկ
կինս ինչպէս կ'ուրախանայ, միշտ խնդրում էր ծա-
նօթացնել Իվան Իվանովիչի հետ:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ի՞նչպէս, դուք այսօր հիւրեր ու-
նի՞ք:

ՈՒՏՕԶ. — Այո, մեր ծառայողներն են՝ Պերե-
պետկինը կնոջ հետ, նոքա այնպէս ուրախ կը լի-
նեն մեզ հետ թուղթ խաղալ Իվան Իվանովիչ: Զէ՞

որ դուք այնպիսի մի հաղուադիւած հիւր էք... և
անա ի՞նչ երջանկութիւն:

ԲԻՐԻԻԼ. — Այս ստատանան զիտէ թէ ինչ խոյ-
տառակութիւն է դուքս գայիս:

ՈՒՏՈԶ. — Դուք ի՞ման ի՞մանովիչ մեր տանը
եղէք այնպէս ինչպէս ձեր տանը միք քաջութիւ
եթէ դուք յողնել էք խնդրեմ համեցէք իմ առանձ-
նասենեակը հանգստանալու: Ի՞ման ի՞մանովիչ,
դուք ձեր ֆրակը թողոտել էք. թոյլ տուէք մաքրել:

ԲԻՐԻԻԼ. — Նեղութիւն միք կրիւ, ոչինչ, ևս
ինքս... ևս չեմ սիրում նեղութիւն պատճառել ու-
րիշներին:

ՈՒՏՈԶ. — Դուք, ի՞ման ի՞մանովիչ, ոչ ոքին
նեղութիւն չէք պատճառում... համեցէք իմ առանձ-
նասենեակը առանց քաջութելու:

ԲԻՐԻԻԼ. — Շնորհակալ եմ. (կողմը): Պէտք է
աւելացնել ոտձիկը:

ՈՒՏՈԶ. — Համեցէք:

ԲԻՐԻԻԼ. — (կողմը) Այս բոպէիս կը փախչեմ
(զնոււմ է):

ՏԵՍԻԼ 14

ՈՒՏՈԶԻՆ ԱՌԱՆՁԻՆ

ՈՒՏՈԶ. — Ախ ինչ բարի և հասարակ մարդ է:
Որքան զանազանութիւն կայ երբ նա ծառայու-
թեան մէջն է և տանը:

ՏԵՍԻԼ 15

ՈՒՏՈԶ. ԵՒ ՄԱՐ. ՊԱՎԼՈՎ.

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Բերիք վերջապէս քաղցրաւենի-
քը:

ՈՒՏՈԶ. — Երկու աման, բալի և մորենի:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Իսկ ևս ուղարկեցի... Ի՞ման ի՞ման-
նովիչին հրաւիրատուս:

ՈՒՏՈԶ. — Ի՞ման ի՞մանովիչին: Այդ տեսնք
բոլորովին աւելորդ է:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Դարձեալ յանդիմանութիւն:
Դարձեալ դժգոհութիւն:

ՈՒՏՈԶ. — Հաւատացնում եմ քեզ որ աւելորդ
է... որովհետեւ ի՞ման ի՞մանովիչը առանց հրաւեր-
քի էլ... ախ նա այնպէս բարի է, ֆրակով է...
ինձ ձեռք մեկնեց... այնպէս բարի է:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ի՞նչ էք ասում, ի՞նչեր էք
դուքս տալիս, ևս ոչինչ չեմ հասկանում:

ՈՒՏՈԶ. — Այստեղ է նա, այստեղ... ինքն է
եկել... առանց հրաւերքի: Ես խնդրեցի ձաշից ա-
ռաջ նորան հանգստանալ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ի՞նչպէս, ի՞ման ի՞մանովիչը
այստեղ է: Այդ անկարելի է. ի՞նչ երջանկութիւն
իսկ ևս այնպէս եմ կարմրել... Բերէք ինձ պուդ-
րա:

ՈՒՏՈԶ. — Բայց ևս կուզէի որ...

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Բերէք ինձ պուդրա:

ՈՒՏՈԶ. — Գնում եմ, գնում... այդ բոլորը
նրա համար է որ 35 բուրլի եմ ստանում:

ՏԵՍԻԼ 16.

ՄԱՐ. ՊԱՎ. ԱՌԱՆՁԻՆ

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ի՞ման ի՞մանովիչը մեզ մօտ է և
ինչ յարմար ժամանակն է եկել. ևս պատուիրել եմ
ձուռեր և մորենու պողպատակ... չորս տեսակ կե-
րակուր... Սիմիօն, Սիմիօն ո՞ւր էք կրել:

ՏԵՍԻԼ 17.

ՄԱՐ. ՊԱՎ. ԵՒ ԲԻՐԻԻԼԻՆ

ԲԻՐԻԻԼ. — Ուզում էի փախչել... բայց ոչ մի
դուռ չկար, մի պատուհան էր... այն էլ հաւաքու-
նին էր նայում. (սեսն. Մար. Պավ.) Դարձեալ նա:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Սիմիօն այս ո՞ւր էք կորել:
Այս բոպէիս հիւրերը պիտի դան. սեղանը պատրաստ
չէ... ինքնատուր չէ դրուած:

2968 - 2010

ԲԻՐԻԻԼ.— (կողմը): Այս կինը ինձ խելագարութեան կը հասցնի:

ՄԱՐ. ՊԱՎ.— Ի՞նչ էք գերանի նման ցցուել: Ես Նաստիային աղարկեցի նամակով Բիրիւկինի մօտ:

ԲԻՐԻԻԼ.— Ինձ մօ՞տ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ.— Բիրիւկինի և ոչ թէ ձեզ մօտ:

ԲԻՐԻԻԼ.— (կողմը) Աչքերս մթնում են այլևս ոչինչ չեմ տեսնում:

ՄԱՐ. ՊԱՎ.— Կէս ժամից յետոյ հիւրերը կը հաւաքուեն և ոչինչ պատրաստ չէ... Սիմեօն ինչ էք պարապել... գնացէք խոհանոց և ասացէք որ ինքնաւոր դնեն... չուտ... չտապեցէք վերջապէս:

ԲԻՐԻԻԼ.— (գնալով) Կ'երթամ խոհանոց և կը կաշառեմ խոհարարուհուն:

ՏԵՍԻԼ 18.

ՄԱՐ. ՊԱՎ. ԱՌԱՆՁԻՆ

ՄԱՐ. ՊԱՎ.— Ո՛հ, վաղը և եթ դուրս կ'անեմ այս յիմարին: Եւ ինչ ապուշ եւ զգուելի դէմք ունի... երեսը սափրած. առանց բերեցի:

ՏԵՍԻԼ 19.

ՄԱՐ. ՊԱՎ. ԵՒ ՌԻՏՈԶԿԻՆ

ՌԻՏՈԶԿԻՆ.— Ահա քեզ պուգրան, Մանեա: Ա՛խ ինչպէս ես կարմրե՛լ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ.— Ի հարկէ: Այս Սիմեօնը ամենեւին պէտք չէ: Ոչինչ չէ իմանում: Այս բապէիս հիւրերը կը դան, իսկ մեր սեղանը դեռ պատրաստ չէ. և մեղաւորը դուք էք...

ՌԻՏՈԶ.— Ես ի՞նչով եմ մեղաւոր:

ՄԱՐ. ՊԱՎ.— Միշտ դուք էք մեղաւոր: Օ՛հ, ես սաստիկ քրանել եմ. գնամ մի փոքր օղէկ ուննով սրահուեմ (գնում է):

ՏԵՍԻԼ 20.

ՌԻՏՈԶԿԻՆ ԱՌԱՆՁԻՆ

ՌԻՏՈԶ.— Միշտ ես եմ մեղաւորը և այդ միւսայն այն պատճառով որ ամսական ստանում եմ 35 րուբլի (հստա՞մ է):

ՏԵՍԻԼ 21.

ՌԻՏՈԶԿԻՆ ԵՒ ԲԻՐԻԻԼԿԻՆ (ԻՆՔԵԱՆԵՌՈՎ)

ԲԻՐԻԻԼ.— Ո՛հ, ես այստեղից չեմ ազատուելու... Անիծեալ խոհարարուհին առեց այս ինքնաւորը ձեռքս, փրթկաց, դռները փակեց քթիս առաջ և փախաւ... Այստեղ մի ինչ որ դաւանանք է... ամբողջ մի դաւանանք (սեսնելով Ուսոյկինին), Բոնուեցայ. (ինքնաւոր պահում է իր յետեր):

ՌԻՏՈԶ.— Իվան Իվանիչ... Դուք արդէն վե՞ր էք կացել: հանդիստ էիք: Մլուկները չէին արդեօք ձեզ նեղացնում:

ԲԻՐԻԻԼ.— Ոչ, ոչինչ. չառ լաւ էր... Այնպէս հանդիստ էի... զով (բռնելով ինքնաւոր). Ահա, սա. առանա՛ն տանի. ամբողջ ձեռքս այրուեց:

ՌԻՏՈԶ.— Այդ ի՞նչ է պատահել ձեզ, Իվան Իվանիչ ինքնաւոր:

ԲԻՐԻԻԼ.— Այո, ինքնաւոր է և դուք, դուք. փո՛ւ ես մեռայ (բնկնում է բազկաբռնին վրայ):

ՌԻՏՈԶ.— Իվան Իվանիչ, դուք թէ՞ չէք կամենում և ինչո՞ւ դուք չ'արածացիք:

ԲԻՐԻԻԼ.— Բայց ո՞ւմ, բոլորը ուր որ փախել են... Աղախինը գնացել է նամակով... ծառան տանը չէ... ես ուղեցի թէ՛յ, և ահա ես գնացի, իսկ այնտեղ խոհարարուհին... և ահա ես այրուեցի...

ՌԻՏՈԶ.— Իվան Իվանիչ, ներեցէք խնդրեմ... այդ բոլորը կինս է, նա է մեղաւորը... այսօր մի ծառայ է վարձել և առանց ինձ, մի ծոյլին, յիմարին, հարբեցողի մէկին... միայն փողովաբաններու մէջ է ծառայել, դող է և ոչ մի բանի պէտք չէ:

եւ ձեզ համար այս բոլորն իմ քաղցրաւենիք անհոգ կացէք: Այդ բոլորը ծառան է մեզուս: Այն գողը, հարբեցողը, յիմարը, այնպիսի մի դէմք ունի որ թքել անգամ չես ուզի: Այս բոլորն ես նորան վզին տալով դուրս կ'անեմ (զնոււմ է):

ՏԵՍԻՒԼ 22.

ԲԻՐԻԻԼԿԻՆ (առանձին)

ԲԻՐԻԻԼ. — (ընկնուած ձայնով). Իմ կեանքումս 8 բանկային գրասենեակներ է տրաքվել եւ ես այսպիսի վրդոված չեմ եղել. ինչպէս այժմ: Այս ի՞նչ է, սատանան տանի: Ես այստեղ ընդամենը մի կէս ժամ է ինչ որ եկել եմ եւ ինձ ֆրակ եւն հագցրել, հրամայում են ծաղիկներ տեղափոխել, ինքնանոր բերել, իսկ այս պարսնը սրը ծառայում է ինձ մօտ գրասենեակում եւ ստանում է միայն 35 բուրլի ամսական, ասում է ինձ, կառավարչին, որ ես գող եմ, հարբեցող, յիմար եւ ուզում է թքել երեսին: Ոչ պէտք է փախչել այստեղից (ուզում է զնուլ):

ՏԵՍԻՒԼ 23.

ԲԻՐԻԻԼ. ԵՒ ՄԱՐԻ ՊԱՎ.

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Այդ ո՞ւր էք գնում... Սպասեցէք: Ո՞ւր է ինքնատեղը: Ո՞ւր էք տարել: Ի՞նչու սեղանը պատրաստ չէ:

ԲԻՐԻԻԼ. — (Կողմը). Սա ինձ կը սպանի... Մի՞նչեւ անգամ խօսել չեմ կարողանում:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Վերջապէս դուք ինձ համբերութիւնից դուրս կը բերէք: Մի նայեցէք ձեզ վրայ ինչի էք նման... մազերը փշաքաղուել, դուք մի՞նչեւ անգամ չէք ածխուել... Այս բոլորն զնացէք եւ ածխուեցէք: Նաստիան վերադարձել է եւ կարող է առանց ձեզ սեղան պատրաստել... Դուք միայն կը ծառայէք սեղանին:

ԲԻՐԻԻԼ. — (կողմը). Ես պիտի ծառայեմ իմ ծառայողին, երբեք:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Գնացէք պարոնի սենեակը, վերցրէք ածելին եւ սափրուեցէք... ապա թէ ոչ ձեր երեսը լեղակի դոյն է:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ես կարծեմ կը վերցնեմ ածելին եւ կոկորդոս կը կարեմ, Այդ է միայն իմ փրկութեան միջոցը:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Դէ՛հ:

ԲԻՐԻԻԼ. — (կողմը). Ինչ արած, պէտք է սափրուել (զնոււմ է):

ՏԵՍԻՒԼ 24.

ՄԱՐ. ՊԱՎ. (առանձին)

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Դուրս, վաղ եւ ես դուրս կ'անեմ... ինչ որ ապուշ է եղել... յիմար:

ՏԵՍԻՒԼ 25

ՄԱՐԻ. ՊԱՎ. ԵՒ ՌԻՏՕԶԿԻՆ (բեկի բաժակը ձեռքին)

ՌԻՏՕԶ. — Ահա եւ թէյ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Դու այդ ո՞րտեղից, այդ ի՞նչ է:

ՌԻՏՕԶ. — Երեւակայիբ, Իվան Իվանիչը ինքն ա գնացել ինքնատեղը բերելու, թէյ է ուզեցել խըմել իսկ տանը ոչ ոք չէ եղել... բոլորը փախել են:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Այդ էր պակաս... ինչո՞ւ փախել:

ՌԻՏՕԶ. — Դու անյոյգ եղիր, ես ամէն բան կարգի բերի: Ահա բերել եմ թէյն էլ եւ քաղցրաւենիքն էլ... բայց ուր է Իվան Իվանովիչը:

ՄԱՐԻ. ՊԱՎ. — Իսկ ես ինչ գիտեմ, ես նորան մի՞նչեւ անգամ չեմ տեսել: Ես ամբողջ ժամանակ կովում էի քս ծառայի հետ... չառ չնորհակալ եմ, հիանալի ծառայ էք վարձել ինձ համար...:

ՌԻՏՕԶ. — Ե՞ս, ե՞ս եմ վարձել...

ՄԱՐԻ. ՊԱՎ. — Անտաշ է, կոպիտ, յիմար եւ ոչինչ չը գիտէ, իսկ դուք... «վերցրու, վերցրու... նաստիանի նշանածն է»:

ՈՒՏՕԶ. — Ե՞ս, ե՞ս եմ ասել: Մտքովս անգամ չի անցել:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Լոկեցէք, անմիջապէս դուրս արէք նորան և մի ուրիշին վարձեցէք... ՈւՖ՝ ինչպէս եմ յոգնել (զնոււմ է):

ՏԵՄԻԼ 26.

ՈՒՏՕԶԿԻՆ ԱՌԱՆՁԻՆ

ՈՒՏՕԶ. — Դարձեալ ես եմ մեղաւորը: Ձէ ինչպէս այդ իվան իվանովիչը... երկու տարի ես նորա մօտ ծառայում եմ և չէի իմանում որ նա այդպէս թէյ է սիրում:

ՏԵՄԻԼ 27.

ՈՒՏՕԶԿԻՆ ԵՒ ԲԻՐԻԻԼԿԻՆ

ԲԻՐԻԻԼ. — (ածելիճ ձեռքիճ) Ֆու, սատանան տանի: Անիծեալը այնպէս չանգոտեց երեսըս որ...

ՈՒՏՕԶ. — Իվան իվանիչ, այդ ի՞նչ է պատահել ձեզ, ձեր երեսը սապնստ է:

ԲԻՐԻԻԼ. — Բանուեցայ: Այս ես ուզում էի ստիրուել... Ձէ՞ որ դուք հիւրեր ունիք... վերջրի անիւն, բայց երեսս չանգոտեցի... Այս ամէլի չէ այլ սղոց է:

ՈՒՏՕԶ. — Ախ ինչ դժբախտութիւն: Ես այս րոպէիս ձեզ համար ջուր և երեսորբիչ կը բերեմ, անհոգ եղէք իվան իվանիչ... Այդ ոչինչ... ես խկոյն կը բերեմ (զնոււմ է):

ՏԵՄԻԼ 28.

ԲԻՐԻԻԼԿԻՆ ԱՌԱՆՁԻՆ

ԲԻՐԻԻԼԿԻՆ. — Վերջապէս ես կարող եմ փախչել: Ո՛ւր է իմ գլխարկս. (ուզում է մօտեցալ դրաներին):

ՏԵՄԻԼ 29

ԲԻՐԻԻԼ ԵՒ ՄԱՐ. ՊԱՎ.

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Վերջապէս դուք պտտրտտէք: Ստիրուեցի՞ք:

ԲԻՐԻԻԼ. — Դարձեալ նա. սարսափելի կի՛ն է սա (զնոււմ է բազմոցի վրայ):

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Այդ ի՞նչ է, ի՞նչպէս էք համարձակւում նստել:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ես չեմ կարող, սաքերս ծալւում եմ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. Այ յանդուգն... ինչի՞ նման էք, ձեր ամբողջ երեսը սապնստ է... կարել էք երեսներդ ինչ է՞:

ԲԻՐԻԻԼ. — Այո, ուզում էի ինձ մօրթել, ախր ու՛հի:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Այս րոպէիս գնացէք և ձեր այդ յիմար դէմքը լուացէք, որ ծառայէք սեղանին:

ԲԻՐԻԻԼ. — Չայն չեմ հանիլ. լեզուս կապուել է (սփռոցով սրբում է երեսը):

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Այդ ի՞նչ էք անում իմ սիրած սփռոցը:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ես այդ ս՞րտեղից գէտեմ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Դո՛ւրս: Այս րոպէիս, ձեր ըստուերն անգամ չլինի այստեղ: Սա անտանկիլ է:

ԲԻՐԻԻԼ. — Գնում եմ, գնում... Այդպէս միք պոսով տիրուհի... Ես դեռ եւս ինձ չեմ մօրթել, ես դեռ եւս կարող եմ խիստ լինել:

ՄԱՐ ՊԱՎ. — Չհամարձակուէք ինձ հետ կուպիտ խօսել: Նստե՛րա՛: Նստե՛րա՛:

ՏԵՄԻԼ 30.

ՆՈՅՆՔ ԵՒ ՆԱՍՏԻԱ

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Նստե՛րա, կանչիր այստեղ դուրսապանին: Այս րոպէիս դուրս:

ՆԱՍՏԻԱ. — Է, ինչ կ'ասէք Սիմեօն իվանիչ, համեցէք դուրս:

ԲԻՐԻԻԼ. — Ահա քեզ 5 րուբլի միայն լոիր:

ՆԱՍՏԻԱ. — Հանեցէք ֆրակը, Սիմեօն իվանիչ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Այո, .. այո... հանեցէք ֆրակը և ձեռնոցները:

ԲԻՐԻԻԼ. — Անհոգ եղէք, հետս չեմ տանիլ, ձերը ինձ ոչ մի բան հարկաւոր չէ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Իսկ իրան դուրս... այս րոպէիս դուրս:

ՆԱՍՏԻԱ. — Հանեցէ՛ք, Սիմեօն իվանիչ. խայտառակուեցար այդ պառաւ տարիքիդ. (հանում է ֆրակը):

ՏԵՍԻԼ 31.

ՆՈՅՆՔ ԵՒ ՈՒՏՈՉԿԻՆ (բաժակը ձեռքին)

ՈՒՏՈՉ. — Ի՞՞վան Ի՞՞վանիչ ահա ջուրը և երես-
սը բերիչը:

ԲԻՐԻԻԼ. — Կորայ... բոլորը կը բացուի (ընկ-
նում է բազմոցի վրայ):

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ինչպէ՞ս: Այդ ինչ տասցի

ՆԱՍՏԻԱ. — Այլ քեզ բան } միասին

ՈՒՏՈՉ. — Ի՞՞վան Ի՞՞վանովիչ: Դուք ձեզ վա-
էք զգում, հանեցէք ձեր բաձկոնակը... Նստախա-
տուր իմ խալաթը, Մանիշկան ուղարկիր բժշկի յե-
տեւից, Ի՞՞վան Ի՞՞վանիչը ուշքից դնում է: Ուշքի
եկէք, Ի՞՞վան Ի՞՞վանիչ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ուրեմն սա Ի՞՞վան Ի՞՞վանովիչն է:

ՈՒՏՈՉ. — Այս, ի հարկէ... իմ մեծաւորը:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Տէր Աստուած, իսկ ևս նորան
ծառայի աեզ ընդունեցի:

ՈՒՏՈՉ. — Ինչպէ՞ս, Ի՞՞վան Ի՞՞վանովիչին ծառա-
յի աեզ:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. Եւ նորան ամբողջ մի ժամ հայ-
հոյում էի. դուրս արի. աէր Աստուած այս ի՞նչ եմ
արել:

ՈՒՏՈՉ. — Սիրտս, բռնեցէք ինձ, Նստախա-
ջուր, Ի՞՞վան Ի՞՞վանիչ խղճացէք, ներեցէք, իմ կինս
մանկութիւնից... ի բնէ հիւանդ... ժառանգական
է... դորա մեծ մայրը գժանոցումն է:

ՄԱՐ. ՊԱՎ. — Ի՞՞վան Ի՞՞վանիչ, ներեցէք: Ես
ճշմարիտ մեղաւոր չեմ... այս բոլորի պատճառը
Նստախան է:

ՆԱՍՏԻԱ. — Ներեցէք պարոն, այդ ևս եմ մե-
ղաւորը:

ԲԻՐԻԻԼ. — Գիտեմ, գիտեմ... բայց թանկա-
գին համբոյր է՛ր:

ՎԱՐԱԳՈՅՐ

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0224790

“ՄԱՍԻՍ” ԳՐԱՏԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

	Լէվ
1.— Ասուր-Նազիր-Աբալ	10
2.— Մեծապատիւ Մուրացկանները Յ. ՊԱՐՈՆԵԱՆ	30
3.— “Մասիս” Տարեգիրք Ա. Տարի Ա. ՍԵՒԱՆ	100
4.— Թանկագին Համբոյր (Կտկերգ. 1 տարր)	10

ՄԱՍՈՒԼԻ ՏՍԿ Է

ԳԻՐՈՒԿ ՄԱՐԴՈՒՆ ՀԱՃՈՅՔՆԵՐԸ